לחלק. הילכך מי לאו ס"ח ואם לא ממעט טומטום מכל הכא מדס"ל למכתב מלם מעלמו וכתיב זכר ונקבה ס"מ לרבות: **ואפילו הרגיש עמהם.** למחוקי קאי להיכא דילפ מחוקי אפי' יפ הרגיש אין מחוק ולא עד שיפא רובו: **אין הרגיש פוטר בנפלים.** יפא רבא הנפל כגון יולדת תאומים לשבעה אחד נגמרה צורתו ואחד לא נגמרה צורתו ויפא רבא הנפל והמזיקו ואמ"כ יפא אחיו הוי בכור שאין הרגיש פוטר להכין שאין הנפל פוטר את הבא אחריו מן הבכורה ורבי אלעזר[ו] אית ליה דשמואל: **נפשי.** ולא אמתניתין. ואיכא ביניהו מלן דאמתני לה אמתניתין משמע דלאמחוקף קא פליגי ואיכא למימר כדלאמרן דבשלם אפי' ר' אלעזר[ו] מודה דליתיה דשמואל ומלן דאמתני לה אמתניתין משמע דלאשלם נמי פליגי ובדשמואל: **אין הרגיש כלום אבריס.** יפא הרגיש אינו כיולד. ובנפל קאי דאי בגן קיימא ליכא למ"ד דהא אמתניתין היפ [בא.] יפא כדרבו משיפא רוב לאמו: **לפקנו.** לאם יפא אחלה וקאמר דבעינן רובא וקשיא לר' יוחנן: **מאי קאמר.** רבי יוסי משיפא כאמתו ס"ד דמסורס ברובא לאו יולד: **מחוסר ומסורס.** מחוסף ודרך מרגלותיו: **הא לפקנו.** דרך לאשו אפי' מחוסף הרגיש פוטר: **רובו לפקנו.** תרוייהו בעינן בממחוסף: **מפקיף לה רב זביד.** לתירוצא דמתרלינן לעיכא דרבי יוסי: **מכלל דמסורס רובו נמי לא פטר.** בתמיה. כיון דרבי יוסי לאו לדיוקא קאי אלא אדקתני בגווה יפא מחוסף ומסורס משיפא רובו ועלה קאי דרבי יוסי ואמר מע"ג דנפיק רובו בעינן נמי כאמתו אלא מכלל דמסורס רובו אפי לא פטר בתמיה: **אלא אמר רב זביד.** רבי יוסי לדיוקא דת"ק קאי דאמר הא כאמתו הרגיש פוטר ומע"ג דממחוסף וקאמר ר' יוסי אין הרגיש פוטר אלא יפא כאמתו וכאמר ולדות שיולין לחיים אבל ממחוסף אפילו כאמתו אין הרגיש פוטר: **לפקנו.** אפי' ממחוסף הרגיש פוטר: **מי שיפא לפקנו לחייס.** הוא הרגיש פוטר אבל ממחוסף אפילו כאמתו בעינן רובו: **לדעין.** לאמו: **כלומר.** כאמתו: **מי שיפא.** מי יפא: **מלא.** מי יפא: **ולא.** מי יפא: **כמו.** מי יפא: **מלא.** מי יפא: **מלא.** מי יפא: **מלא